

Nasza Wspólnota

nr 146

31 lipca 2022 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 1-7 sierpnia 2022 r.

1.08, poniedziałek – wsp. św. Alfonsa Marii Liguoriego, godz. 8.00
+ Krzysztof

2.08, wtorek, godz. 17.00
Za Sarę – z okazji 18. rocznicy urodzin

3.08, środa, godz. 17.00
++ Eugenia (13. rocz. śm.), Anna, Michał, Teresa, Sylwester, Leszek

4.08, czwartek – wsp. św. Jana Marii Vianneya, godz. 17.00
Za dusze w czyśćcu cierpiące

5.08, piątek, godz. 17.00
Za zmarłych z rodziny Dyjak i Wężyk

6.08, sobota – święto Przemienienia Pańskiego, godz. 17.00
+ Eugeniusz

7.08, XIX niedziela zwykła, C

9.00: O wiarę i Boże błogosławieństwo dla Emila – z okazji I Komunii św.

11.00: Za Maję – z okazji 18. rocznicy urodzin

Ogłoszenia

◆ Serdecznie dziękuję:

- P. Wandzie i Janowi Lichacz – za kwiaty, sprzątanie i przygotowanie kaplicy na dzisiejszą niedzielę,

- P. Bogusławowi Tomaszewskiemu – za prace remontowe przy rektoracie,

- Osobie, która ofiarowała kwiaty do kaplicy.

◆ Jutro rozpoczyna się sierpień – miesiąc wielkich wydarzeń historycznych, rocznic patriotycznych, pielgrzymek i świąt maryjnych, od wielu lat ogłaszany przez Episkopat Polski jako miesiąc abstynencji. Zachęcamy wszystkich do podjęcia abstynencji i ofiarowania w intencji osób uzależnionych oraz ich rodzin.

◆ Jutro w Archikatedrze, z okazji 78. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego, o godz. 18.00 Msza św. w intencji Ojczyzny i poległych powstańców. Po Mszy św. koncert Niny Nowak – najpiękniejsze arie i pieśni sakralne, patriotyczne i powstańcze.

◆ W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca.

◆ Parafia katedralna zaprasza na pieszą pielgrzymkę do Kalwarii Paławskiej w dniach 11-15 sierpnia. Przewodnikiem grupy będzie ks. Piotr Stefański.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Ktoś z tłumu rzekł do Jezusa: «Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się podzielił ze mną spadkiem».

Lecz On mu odpowiedział: «Człowieku, któż Mnie ustanowił nad wami sędzią albo rozjemcą?»

Powiedział też do nich: «Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś ma wszystkiego w nadmiarze, to życie jego nie zależy od jego mienia».

I opowiedział im przypowieść: «Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze obrodziło pole. I rozważał w sobie: „Co tu począć? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów”. I rzekł: „Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a pobuduję większe i tam zgromadzę całe moje zboże i dobra. I powiem sobie: Masz wielkie dobra, na długie lata złożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj!” Lecz Bóg rzekł do niego: „Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy od ciebie; komu więc przypadnie to, co przygotowałeś?”

Tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty u Boga».

(Łk 12,13-21)

W trosce o formację

Papież Franciszek – *Amoris laetitia*

Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie
(cd.)

Towarzyszyć po rozpadzie i rozwodzie

Szczególne rozeznanie jest niezbędne do duszpasterskiego towarzyszenia osobom żyjącym w separacji, rozwiedzionym i opuszczonym. Trzeba przede wszystkim wysłuchać i dowartościować cierpienie tych, którzy doświadczyli niesprawiedliwie separacji, rozwodu lub porzucenia albo zostali zmuszeni, wskutek maltretowania przez współmałżonka, do zerwania pożycia. Wybaczenie doznanej niesprawiedliwości nie jest łatwe, ale jest drogą, którą umożliwia łaska. Stąd wypływa konieczność duszpasterstwa pojednania i pośredniczenia także za pomocą wyspecjalizowanych ośrodków konsultacyjnych, które winny powstać w diecezjach. Jednocześnie osoby rozwiedzione, które jednak nie zawarły nowego związku małżeńskiego, będące często świadkami wierności małżeńskiej, trzeba zachęcać do znajdywania w Eucharystii pokarmu, który wspiera je w ich stanie. Lokalna wspólnota i duszpasterze winni towarzyszyć tym osobom z troską, zwłaszcza dzieciom lub gdy są w sytuacji poważnego ubóstwa. Rozpad małżeństwa staje się bardziej traumatyczny i bolesny, gdy mamy do czynienia z ubóstwem, bo jest znacznie mniej środków na ułożenie sobie życia i zapewnienie godziwych warunków utrzymania. Osoba uboga, która traci ochronne środowisko rodzinne, jest podwójnie narażona na porzucenie i wszelkiego rodzaju zagrożenia dla swej integralności.

Ważne, aby osoby rozwiedzione, żyjące w nowych związkach odczuwały, że są częścią Kościoła, że nie są „ekskomunikowane” i nie są traktowane jako takie, bo zawsze tworzą wspólnotę kościelną. Sytuacje te wymagają uważnego rozeznania i towarzyszenia im z wielkim szacunkiem, unikając wszelkiego języka i postawy, które dałyby im odczuć, że są dyskryminowane, oraz popierania ich udziału w życiu wspólnoty. Troska o te osoby nie jest dla wspólnoty chrześcijańskiej osłabieniem jej wiary i jej świadectwa o nierozzerwalności małżeńskiej, ale raczej w trosce tej wyraża ona swą miłość.

Z drugiej strony należy podkreślić potrzebę uczynienia jeszcze bardziej dostępnymi i sprawnymi, być może całkowicie darmowymi, procedur stwierdzenia nieważności małżeństwa w uzasadnionych przypadkach. Opieszałość procesu irytuje i nuży ludzi. Moje niedawne dwa dokumenty na ten temat doprowadziły do uproszczenia procedur dla ewentualnej deklaracji nieważności małżeństwa. Poprzez nie chciałem też wyraźnie stwierdzić, że biskup osobiście w swoim Kościele, w którym jest ustanowiony pasterzem i głową, tym samym jest sędzią wobec wiernych, którzy zostali mu powierzeni.

Skutki separacji lub rozwodu okazują się szczególnie trudne dla dzieci, które w każdym wypadku są niewinnymi ofiarami takiej sytuacji. Ponad wszelkie rozważania, jakie chciano by poczynić, są one pierwszą troską, której nie może przysłaniać żaden inny interes lub cel. Rodziców żyjących w separacji błagam: „nigdy, nigdy, nigdy nie traktujcie dzieci jak zakładników! Rozeszliście się z powodu licznych trudności i przyczyn, życie wystawiło was na tę próbę, lecz niech ciężar tej separacji nie spada na dzieci, niech nie będą one używane jako zakładnicy przeciwko drugiemu małżonkowi, niech wzrastają słysząc, że mama mówi dobrze o tacie, choć nie są razem, i że tato mówi dobrze o mamie”. Czymś nieodpowiedzialnym jest niszczenie obrazu ojca lub matki, aby pozyskać uczucia dziecka, aby zemścić się lub bronić, bo to zniszczy życie wewnętrzne tego dziecka i spowoduje rany trudne do uleczenia.

